

עפ"ת 32360/06/22 - ליאור שוקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 32360-06-22 שוקר נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 90517887023

בפני כבוד השופט העממית צלקובניק
מעורער ליאור שוקר
נגד מדינת ישראל
משיבת ב"כ המערער - עו"ד ליז נקש
ב"כ המשיבה - עו"ד שמי לוי

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט לטעורה בפתח תקוה (כב' השופטת מ' כהן) בהmesh 11856-04-22 מיום 6.6.22 לפיה נחתה בקשה המערער מיום 28.4.22 להארכת מועד להישפט בגין עבירות מהירות מיום 24.5.20 בהודעת תשלום הקנס צוין כי המועד האחרון לתשלום הקנס או להגשת בקשה להישפט הוא 27.10.22. אין חולקין כי הקנס בדין הדוח שלם ביום 20.10.12.

טענת המערער לא ידע אודות קיומו של הדוח שכן לא קיבל לבתו את הودעת הקנס ולא הוציא אישור מסירה. המערער טען בនוסף, כי ריעיתו שלימה את הקנס (באמצעות כרטיס האשראי של אמה), לאחר שתחלתה בבקשת תשלום עבור דוח אחר ונודע לה אז על קיומו של הדוח דנא, והוא החליטה לשומו משום חשש מהיווצרות תוספת פיגורים. התשלום בוצע כנטען, ללא ידיעת המערער, שלמד על קיומו של הדוח רק בחודש אפריל 22 עת פנה למשרד הרישיון לברר עניין אחר. עוד טען המערער כי במועד העבירה היה הרכב בשימושו של חבר. הוגש תצהירים של המערער, בת הזוג והחבר, מר ניר שלמה.

בית משפט קמאקבע בהחלטתו כי הבקשת הוגשה ב"איחור רב"; תשלום הקנס מהוות הודהה בעבירה, הרשעה ונשיאה בעונש. טענת המערער כי אחר נג恨 ברכב אינה מהוות חשש להיווצרות עיונות דין.

בהודעת הערעור נטען, כי הבקשת לא הוגשה בשינוי, נכון המועד בו נודיע לערער לראשונה על קיום הדוח, וכי לא הוציא אישור מסירה על משילוח הودעת הקנס. הטענה בדבר השימוש ברכב לא נתענה בכלל, והוציא תזהיר. באשר לעצם התשלומים מפנה ב"כ המערער להחלטות שניתנו במקרים שונים בהן ניתנה הארכת מועד להישפט לאחר תשלום קנסות. עוד נטען לאMINOT מצלהה א-3.

על פי הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, רואים מי ששילם קנס שהוטל "כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו". הוראה זו אינה מקימה אומנם מחסום בפני אפשרות להגיש

בקשה להארכת מועד להישפט, אולם נדרשים "ニימוקים מיוחדים" להיעתר לבקשתה על פי הוראת סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי, ונימוקים אלה נדרשים ביותר שאת כאשר פסק הדין בעקבות תשלום הकנס, הפך לחולוט.

הטענה כי לאחר תשלום את הকנס אינה מסויימת, והדברים הובחרו לא אחת בפסקת בית המשפט העליון. (ראו בעניין זה רע"פ 22-2600 דרווין חתן נ' מדינת ישראל, 11.5.22). גם אם תתקבל הטענה כי ה`הknens` שולם על ידי אשת המערער, הרי שעולה הנחה כי דבר קיומו של הדוח לא נעלם מעיני המערער נכון תשלום ה`הknens` במסגרת המשפחתית, ואין בתצהירה של אשת המערער כדי להפריך הנחה זאת, ועלולים מהתצהיר פרטיהם כללים וסתמים, ללא הבחרות, באילו נסיבות לאשرون שולם הדוח, ומדוע לא טרחה המצהירה לגלוות אוזנו של המערער בדבר קיומו של הדוח, במשך שניםיים ימים עד פנитו לרשות הרישוי.

גם הטענה לגבי השימוש ברכב על ידי אחר אין בה כדי לשכנע נוכח כך שבತצהירו של ניר, שנמסר כשתיים לאחר מועד העבירה, צוין בצוואה כללית כי הרכב היה ברשותו, ללא שנמסרו פרטים כלשהם לגבי נסיבות ביצוע העבירה, ומדוע שולם ה`הknens` על ידי המערער שעה שנטען כי ניר נהג ברכב.

משלא נטענה בתצהירים טענה כלשהו לגבי מהירות הנסיעה בעת ביצוע הנהיגה, אין מקום ממש, לטענה הנוספת בדבר אמינות מצלמת המהירות.

הערעור נדחה לפיכך.

מציאות בית המשפט תעבור פסק הדין לצדים.

ניתן היום, י"א تموز תשפ"ב, 10 יולי 2022, בהעדר הצדדים.